

# Motion till riksdagen

1987/88:Sf276

av Ingrid Hasselström Nyvall och Sigge Godin (fp)  
om ändrad beräkningsgrund för  
sjukförsäkringsavgiften

---

Arbetsgivaravgifterna 1987 utgjorde enligt lag 37.07% och enligt avtal 5.86% eller totalt 42.9% för arbetare. Storleksordningen är i stort densamma för tjänstemän.

Dessa avgifter för pensioner, sjukförsäkring, arbetarskydd, vuxenutbildning, barnomsorg m. m. har sedan starten beräknats på bruttolönen för den anställda eller företagaren. Detta har ansetts vara en solidarisk och samtidigt lättadministrerad väg.

När det gäller sjukförsäkringsavgiften, som 1987 uppgick till 9.3%, således ca 20% av totala arbetsgivaravgiften, anser vi emellertid att denna borde grundas på frånvaro och inte på lön.

Sjukfrånvaron är mycket olika inom små resp. stora företag och inom olika regioner. Frånvaron inom högrationaliserade produktionsenheter i storstadsregioner ligger ofta omkring 30%. Inom småföretag finns mångfaldiga exempel på att motsvarande tal ligger i storleksordningen 4-5%, vissa är ännu lägre.

Småföretag är ofta av hantverks- eller servicekaraktär och därmed personalintensiva. De kan sällan driva rationaliseringar så långt som de större företagen. En differentiering av sjukförsäkringsavgiften skulle medverka till att företag med hög frånvaro fick ta konsekvenserna av detta i stället för att som nu subventioneras av företag med låg frånvaro, dvs. ofta småföretag.

Ökad sysselsättning i framtiden bygger på småföretag. Dessa har också väsentlig regionalpolitisk betydelse. En minskning av arbetsgivaravgifterna i denna form skulle innebära en mycket positiv insats för att stärka småföretagens situation.

## Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att frågan om en ändrad beräkningsgrund för sjukförsäkringsavgiften utreds.

Stockholm den 22 januari 1988

*Ingrid Hasselström Nyvall (fp)      Sigge Godin (fp)*